

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Mgr. R.**, bývajúceho v K., **2/ PhDr. J.**, bývajúcej v K., proti žalovaným **1/ M.**, bývajúcemu v Č., zastúpenému Mgr. T., advokátom v Č., **2/ G.**, bývajúcej v Č., **o zaplatenie 154.821,29 Sk (5.139,13 EUR) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 4 C 44/2008, o dovolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 20. augusta 2009 sp. zn. 10 Co 131/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného 1/ **o d m i e t a**.

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Ružomberok rozsudkom z 3. septembra 2008 č.k. 4 C 44/2008-81 uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom sumu 154.821,29 Sk (5.139,13 Eur) s príslušenstvom a nahradiť im trovy konania vo výške 9.288,- Sk (308,31 Eur), všetko do troch dní, keď vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobcovia z titulu ručiteľského záväzku uhradili na základe výziev V. za žalovaných ich záväzok voči banke vo výške 154.821,29 Sk.

Krajský súd v Žiline uznesením z 20. augusta 2009 sp. zn. 10 Co 131/2009 odmietol odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku súdu prvého stupňa, ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danej veci došlo k náhradnému doručeniu rozhodnutia spôsobom predpokladaným ustanovením § 47 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 15. októbra 2008 a to dňom 6. októbra 2008 (pondelok), keď žalovaný 1/ v odvolaní spôsob doručovania zásielky nespochybňoval. Pätnásťdňová

lehota na podanie odvolania tak uplynula 21. októbra 2008 (utorok), keďže z doručky vrátenej súdu vyplýva, že prvý pokus o doručenie bol vykonaný 2. októbra 2008, druhý pokus sa uskutočnil 3. októbra 2008 a v ten istý deň bola zásielka uložená na pošte, kde si ju žalovaný 1/ vyzdvihol osobne 21. októbra 2008. Odvolanie datované dňom 31. októbra 2008 žalovaný 1/ aj podal v tento deň na poštovú prepravu, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 1/ doplnené podaním súdom mu ustanoveným advokátom, navrhol ho spolu aj s rozhodnutím súdu prvého stupňa zrušiť a vec prikázať Krajskému súdu v Žiline na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu, že mu postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený (§ 237 písm. g/ O.s.p.). Namietal celý priebeh doručovania rozsudku okresného súdu, keď v čase doručovania pracoval v inom meste a domov sa vracal až vo večerných hodinách, pričom poukázal aj na meškanie vlakov, v dôsledku čoho si nemohol zásielku na pošte vyzdvihnúť. Krajský súd rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, čím mu odňal možnosť konať pred súdom a ... „Krajský súd v Žiline odporcu v prvom rade nevyzval na doloženie podania odvolania včas.“. Má za to, že 2. augusta 2008 nebol vykonaný prvý pokus o doručenie zásielky a zdôraznil problémy s doručovaním zásielok poštou aj v čase, kedy je nezamestnaný. Vyslovil presvedčenie, že pokiaľ mu zásielka mala byť doručená skôr než vyzdvihnutím zásielky na pošte, mal byť na túto skutočnosť upozornený poštou alebo ho o tom mal súd informovať telegramom, príp. doručiť mu zásielku prostredníctvom polície alebo doručovateľom súdu. Vada konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. g/ O.s.p. spočívala podľa názoru dovolateľa v tom, že vo veci rozhodoval „vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený, keď v uvedenej veci bol vylúčený z rozhodovania Okresný súd v Čadci (rozhodoval Okresný súd v Ružomberku) a Krajský súd v Žiline je odvolacím súdom pre Okresný súd v Čadci.“. Ďalej uviedol, že si nespomína, že by obdržal upomienky od žalobcov a vzniesol námietku premlčania pohľadávky. Vzhľadom k takto uvedeným vadám mal tiež za to, že v konaní pred Krajským súdom v Žiline došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a rozsudku súdu prvého stupňa až do právoplatnosti .... „rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR o dovolaní...“.

Žalobcovia navrhli dovolanie žalovaného 1/ zamietnuť (zrejme odmietnuť), nakoľko nie sú dané dôvody dovolania a neboli zistené ani vady konania, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Žalovaná 2/ vyjadrenie k dovolaniu nepodala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalovaným 1/ je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jeho dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je. Prípustnosť jeho opravného prostriedku by prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p..

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ O.s.p. dovolateľ v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Dovolateľ tvrdí, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolací súd mu neumožnil zúčastniť sa pojednávania, pretože rozhodol bez nariadenia pojednávania, nevyzval ho na včasné podanie odvolania a tiež namietal postup pri doručovaní, čím spochybňoval opodstatnenosť odmietnutia odvolania ako podaného oneskorene.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., treba rozumieť nesprávny postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Judikatúra za prípad odňatia možnosti pred

súdom označuje aj postup súdu, ktorý sa z určitého procesného dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo súd odmietne odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (por. R 23/1994).

Dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté touto vadou.

Odvolací súd uznesením odmietol odvolanie vychádzajúc z toho, že žalovaný 1/ podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa až po uplynutí zákonnej lehoty na jeho podanie. Tento záver odvolacieho súdu je správny.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p. (v znení účinnom do 15. októbra 2008) ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie je procesným právnym úkonom, podaným za účelom preskúmania rozhodnutia súdu prvého stupňa. K podaniu odvolania je procesne legitimovaný účastník konania, pričom podľa citovaného ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p. pre splnenie podmienky včasnosti podania odvolania je potrebné, aby odvolanie bolo podané v lehote

stanovenej zákonom. Lehota na podanie odvolania je pätnásťdňová a jej plynutie sa počíta od doručenia rozhodnutia. Do lehoty na podanie odvolania sa nezapočítava deň, kedy došlo k doručeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa účastníkovi konania (§ 57 ods. 1 O.s.p.). Lehota na podanie odvolania je lehotou zákonnou a nie je možné ju predĺžiť ani skrátiť. Ide zároveň o lehotu procesnú, čo znamená, že stačí ak je odvolanie posledný deň odvolacej lehoty podané na súde alebo sa odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.). V prípade náhradného doručenia v zmysle citovaného ustanovenia § 47 ods. 2 O.s.p. ide o zákonnú konštrukciu právnej fikcie, že účinky doručenia písomnosti nastanú po uplynutí stanovenej lehoty (tri dni) zo zákona aj voči tomu, kto písomnosť fakticky neprevzal. Účelom fikcie v práve je posilniť právnu istotu. Právna fikcia ako nástroj odmietnutia reality právom, je výnimočným nástrojom. Aby mohla právna fikcia svoj účel (dosiahnutie právnej istoty) splniť, musí rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak nie sú všetky právne náležitosti splnené, súd nie je oprávnený naplnenie fikcie konštatovať.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 3. septembra 2008 č.k. 4 C 44/2008-81 bol žalovanému 1/ doručovaný prvýkrát 2. októbra 2008 (por. doručenkou pripojenú na č.l. 80 p.v). Nakoľko tento pokus o doručenie bol neúspešný, po výzve – upovedomení o opakovanom doručení – 3. októbra 2008, ktoré bolo taktiež bezvýsledné, bola v ten istý deň (t.j. 3. októbra 2008 – piatok) zásielka uložená na pošte. Odvolací súd potom použil právnu fikciu doručenia písomnosti uplynutím trojdňovej úložnej lehoty (§ 47 ods. 2 O.s.p.).

Odvolávajúci sa na skutočnosť, že dovolateľ má pracovnú dobu od 06.00 hod. a vzhľadom na to, že pracuje mimo trvalého bydliska prichádza domov až v čase medzi 16.00 hod. a 19.00 hod. (por. č.l. 120, 298, 300 – z obsahu spisu vyplýva príchod vlaku do miesta bydliska 2. októbra o 15.50. hod., 3. októbra o 15.42 hod., 6. októbra o 15.48 hod.), tiež poukazujú na nedostatok informovania zo strany súdu telegramom o „behu lehoty na doručenie zásielky“, dovolateľ spochybňuje splnenie zákonných predpokladov aplikácie fikcie doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p., keďže v oznámení o neúspešnom pokuse o doručenie zásielky poštou bola uvedená lehota na vyzdvihnutie zásielky 18 dní. V prejednávanej veci je však takéto tvrdenie dovolateľa irelevantné. V zmysle cit. ustanovenia § 47 ods. 2 O.s.p. (v znení platnom do 14. októbra 2008

vrátane) sa totiž zásielka, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, považuje za doručení posledný deň trojdňovej lehoty plynúcej od uloženia zásielky na pošte (alebo na orgáne obce) po tom, ako adresát pri doručení zásielky nebol zastihnutý napriek tomu, že sa v mieste doručenia zdržuje a aj nový pokus o doručenie, po predchádzajúcom upovedomení o opakovanom doručení, ostane bezvýsledný. V danom prípade to znamená, že pokiaľ v čase doručovania rozsudku súdu prvého stupňa 2. októbra 2008 žalovaný 1/ nebol zastihnutý, hoci sa v mieste doručovania zdržiaval (ide o vyvrátiteľnú právnu domnienku, pričom žalovaný 1/ žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal, že by sa v uvedený deň v mieste doručenia nezdržiaval a zo spisu vyplýva, že žalovaný 1/ denne dochádzal do práce z miesta trvalého pobytu, kde sa vracal medzi 16,00 hod. až 19.00 hod. a pošta bola otvorená do 18.00 hod. a tiež v sobotu a uviedol, že v schránke si našiel lístok, na ktorom bol upozornený na doporučený list), doručovateľom bol správne upozornený na opakované doručenie nasledujúci deň, t.j. 3. októbra 2008, a keď aj opakované doručenie bolo neúspešné, správne bola v ten istý deň zásielka uložená na pošte. Trojdňová úložná lehota podľa § 47 ods. 2 O.s.p. tak začala žalovanému 1/ plynúť 4. októbra 2008 a jej posledným dňom bol 6. október 2008 (pondelok), kedy žalovaný 1/ mal možnosť vyzdvihnúť si zásielku na pošte (vediac o jej uložení). Aj keď tak neurobil, lehota na včasné podanie odvolania podľa § 204 ods. 1 O.s.p. začala žalovanému 1/ plynúť 7. októbra 2008 a jej koniec pripadol na 21. októbra 2008 (utorok – kedy si aj fakticky písomnosť na pošte vyzdvihol). Preto, keď žalovaný 1/ proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie na pošte až 31. októbra 2008, podal ho po uplynutí odvolacej lehoty, v dôsledku čoho odvolací súd správne odmietol odvolanie žalovaného 1/ ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Dovolací súd na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že námietka dovolateľa týkajúca sa nedostatku výzvy zo strany súdu na včasné podanie odvolania je nenáležitá, pretože takáto povinnosť súdu z ničoho nevyplýva (účastník je v rozhodnutí súdu poučený o lehote na podanie odvolania), navyš, neprípustne zamieňa pojem „doručenie zásielky“ a „lehota na vyzdvihnutie zásielky“.

Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že odmietnutím odvolania v procesnej situácii, v ktorej boli pre to dané zákonné predpoklady v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., nebola žalovanému 1/ odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ dovolateľ namieta, že k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo aj tým, že odvolací súd vo veci nenariadil pojednávanie, dovolací súd uvádza, že podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení platnom a účinnom v čase rozhodovania odvolacieho súdu, na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia odvolacieho pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v ostatných prípadoch môže odvolací súd rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania. Keďže nešlo o prípad uvedený v § 214 ods. 1 O.s.p., odvolací súd mohol rozhodnúť o odvolaní aj bez nariadenia pojednávania. Z citovaných ustanovení vyplýva, že (len) v prípadoch uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p. je odvolací súd povinný nariadiť pojednávanie, v ostatných prípadoch však môže rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania. O tom, či v prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje ustanovenie § 214 ods. 1 O.s.p., bude nariadené odvolacie pojednávanie, rozhoduje odvolací súd.

Z hľadiska posúdenia, či postup odvolacieho súdu mal v danom prípade za následok vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., treba mať na zreteli, že súd prvého stupňa nerozhodol podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania a nariadenie odvolacieho pojednávania nevyžadoval dôležitý verejný záujem (nešlo teda o prípady, na ktoré sa vzťahuje § 214 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.) a tiež to, že odvolací súd odmietol odvolanie ako podané oneskorene. Procesný postup odvolacieho súdu, ktorý sa nepriečil zákonu, nemohol mať preto za následok odňatie možnosti žalovanému 1/ konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Dovolateľ uvádza, že v konaní došlo tiež k procesnej vade v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p., t.j., že vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený, „keď v uvedenej veci bol vylúčený z rozhodovania Okresný súd v Čadci (rozhodoval Okresný súd v Ružomberku) a Krajský súd v Žiline je odvolacím súdom pre Okresný súd v Čadci.“. Vzhľadom na nezrozumiteľne uvedené dôvody (resp. neuvedenie žiadnych konkrétnych dôvodov) v čom má spočívať namietaná procesná vada, dovolací súd dáva do pozornosti nasledovné :

Nesprávne obsadeným súdom (§ 237 písm. g/ O.s.p.) je súd, ktorý nie je obsadený v súlade s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať

a rozhodnúť. Súd treba považovať za „nesprávne obsadený“ aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca (II.ÚS 136/08).

Dovolací súd konštatuje, že obsah spisu nenasvedčuje, že by v danom prípade konali sudcovia vylúčení (§ 14 a nasl. O.s.p.), alebo že by namiesto senátu rozhodol samosudca, alebo že by rozhodovali iní, než zákonní sudcovia.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p., sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti.

Podľa § 14 ods. 2 O.s.p., na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní.

Podľa § 14 ods. 3 O.s.p., dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávaní veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Žiline ako súd nadriadený Okresnému súdu Čadca (§ 16 ods. 1 O.s.p.), uznesením z 30. novembra 2007 sp. zn. 8 NcC 98/2007, vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Čadca z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto okresnom súde pod sp. zn. 11 C 96/2007 a vec prikázal na konanie a rozhodnutie Okresnému súdu Ružomberok. Okresný súd Ružomberok ako súd, ktorému bola vec prikázaná, vec prejednal a rozhodol o nej rozsudkom z 3. septembra 2008 č.k. 4 C 44/2008-81, proti ktorému podal žalovaný 1/ odvolanie, o ktorom v súlade s ustanovením § 10 ods. 1 O.s.p. rozhodol Krajský súd v Žiline, ako súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní (por. tiež ustanovenie § 3 ods. 6 písm. g/ zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov), podľa ktorého obvod Krajského súdu v Žiline tvorí aj obvod okresného súdu Ružomberok).

Keďže zo spisu nevyplýva existencia žiadneho rozhodnutia, ktorým by boli sudcovia Krajského súdu v Žiline vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci,

a nevyplýva z obsahu spisu ani to, že by voči nim bola vznesená námietka zaujatosti, či inak spochybnená ich nezaujatosť v prejednávanej veci (por. tiež ustanovenie § 15 a nasl. O.s.p.), námietka dovolateľa, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, vecne nepríslušný súd a tiež súd nesprávne obsadený, nebola opodstatnená a bolo tak potrebné konštatovať, že v predmetnej veci nedošlo k procesnej vade v zmysle ustanovenia § 237 písm. g/ O.s.p.

Žalovaný 1/ v dovolaní taktiež namietal (vychádzajúc z obsahu podania - § 41 ods. 2 O.s.p.) inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ako aj nesprávne právne posúdenie v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ku ktorým vadám však dovolací súd môže prihliadnúť len za podmienky prípustnosti dovolania; nejde o postup, ktorým by bola žalovanému 1/ odňatá možnosť konať pred súdom. Len v dôsledku prípustnosti dovolania sa pre dovolací súd otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolacieho súdu.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľom (§ 237 písm. f/ a g/ O.s.p.), nevyšli najavo ani iné procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z ustanovenia § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie žalovaného 1/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. spôsobom vo výroku uvedeným, keď žalobcom v tomto konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. decembra 2013

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová